

DÉLSOMOGY

Függetlenségi és 48-as párti politikai lap. Megjelenik Vasárnap.

Előfizetési árak :

Egész évre 8 korona. — Fél évre 4 korona.
Negyedévre 2 korona 50 fillér.
— Egyes példány ára 20 fillér. —

Felelős szerkesztő :

BARVÁRTH GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal :
Igmándy-utca 60 szám.

Kéziratot vissza nem adunk.
— Nyílt-tér garmond sora 40 fillér. —

Tülekedés.

(F. É.) Az egész társadalom csupa tűz, csupa láng. A politikában várható megújulás, mintha a társadalmat is felébresztette volna, mindenütt pezsgést, forrongást észlelhetünk ott, ahol eddig a bemohosodott igyekezett sivar látványa szomorított.

A társas összejöveteleken, kávéházakban, vendéglőkben mi másról sem beszélnek, mint a küszöbön lévő választásokról s tíz ösmerősünk közül legalább is kilenc, bizonyos követjelt, hivatalos, vagy hivatalon kívüli. A téma, némi variációval mind akörül forog, hogy milyen lesz majd az ország képe, annak előrehaladása, kulturális fejlődése, ha majd X. vagy Y. bejut azok közzé, akik az ország sorsára befolyást gyakorolnak.

Ha a fellendülésnek, mely minden teremtésnek előjele némiképen örvevdhetünk, is, mégis szomorúan csóváljuk fejünket, ennyi hiába elpazarolt hév, ennyi más irányban oly értékesíthető ambiciónak, sivar külsőségekért való elpazarlásának láttára.

Mert feltesszük az emberekről, hogy önös érdek nélkül, tisztán társadalmi helyzetük előnyösebbé tétele okából kívánják annyira a mandátumot, hogy kiváljanak azok közül, kiknek társaságában ezideig jól vagy rosszul érezték magukat, hogy megmutassák, hogy ők többek, a többieknél, mert arra nem is akarunk gondolni, hogy esetleg olyanok is akadhatnak, kik a mandátumért azért óhajtanak küzdeni, hogy annak segítségével különféle megengedett s meg nem engedett üzleteiket bonyolítsák le a siker már nagyobb reményével, mint a multban. (Pedig ez így van, szedő.)

Ezekről nem kívánunk szólni. Amint az ingoványnak, a mocsárnak meg vannak az ő gyűlölt, s utált alakjai, akik a más munkájából, a más tevékenységből igyeznek a maguk kised, rongy életét kihuzni, épenugy az emberi társadalom egyedei között is mindig akadnak olyanok, kik paraziták módjára, a más életerejét szívják, hogy magukat fenttarthassák. Ezekről a társadalmi elősdiokról ez esetben nem kívánunk szólni. Mindenki ismeri őket

s jellemükről s más egyéb kiváló kvalitásaikról, amugy is eléggé jól informáltak.

Mi azókról kívánunk beszélni, akik csak hiu cafrangnak tartják a politikát s társadalmi helyzetük emelésére, törekszenek olyan pozíciók elérhetésére, melyek komoly munkát, nagy tudást, előtanulmányokat igényelnek, s a mely pozíciók, ha olyanokkal töltenek be, kik mind e tulajdonságokkal nem rendelkeznek, csakis ártalmára, kiszámíthatatlan kárára lehetnek az összességnek, a társadalomnak, s kiváltképen az országnak.

A modern élet tülekedése azonban nem ismer korlátokat. Nem látja az élesen elhatárolt vonalakat, melyek az egyes állásokat egymástól elválasztja, nem ismer hivatottságot, tehetséget, csak küzdelmet, összeköttetést és önös anyagi érdeket, mely minden egyéb tekintetet kiméletlenül, drákói szigorral letipor, elfapos.

S ez az a pont, melynek érdekessége a társadalmat legelsősorban érinti, ez az ütköző sarok, melyből aztán minden consequentiát kiemelhe-

Lemondás.

Kergettem én is esalfa délibábot,
Futottam én is álomkép után.
Letörni vágytam minden szál virágot,
S kezembe hitvány gaz maradt esupán.

Álmodtam én is elmuló virágról,
Örök dicsőségről, mely fenmarad,
Nagy hírnévről a mennyboltról magáról
S milyen esalódás volt a virradat.

Szerettem én is. Ábrándos szívembe
Két szemsugár gyújtó szikrát vetett,
Alig lobbant fel — perzselő melegje
Örökre rútul összeégetett.

Lemondtam én is, mint sok annyi más, kit
Kifárasztott a balga küzdelem
S a boldogság még most is egyre esábit
Ábrándok várát vivom szüntelen.

Tóth Béla.

A csatakép.

Irtó : Peterdi Andor.

Ráday Ferenc festő volt és szerelmes. Fiatal lelkét az akarás nyugtalanította. Művészi hajlamai a nagyobb arányu kompozíciókhoz vonzották. Egy klasszikus stíliú képen dolgozott. Meg akarta festeni a világhistoria egyik legnagyobb csatajelenetét. Magányos óráiban a világtörténelmet lapozgatta s képzeletében megelevenedtek előtte a leltűnt korok romantikus harcái, azokból akart egy megrázó jelenetet kiragadni és vászonra rögzíteni az utódok számára. Végre a harmincéves háboru történetéből kiragadott egy fejezetet s nagy lelkesedéssel hozzálátott a megfestéséhez. A sok léha időpazarlás után elhatározta, hogy nem mozdul ki ad-

dig műterméből, amíg e nagyarányu munka alapvonalával el nem készül. Minden áron szakítani akart eddig folytatott életmódjával s ezért választott ilyen súlyos témát. Azt hitte, hogy ez a csatakép visszahódítja őt a munkához s visszanyeri alkotóerejét és ambícióját.

Este még beszélt szerelmesével s közölte vele legujabb munkatervét, egyben megkérte, hogy mostanában ne látogasson fel hozzá, mert minden idejét ennek a képek szenteti. A leány nem nagyon örült e váratlan elhatározásnak s rövid beszélgetés után elváltak.

Ráday másnap reggel hozzálátott a munkához. A műterem ajtajára kifüggesztett egy kis cédulát azzal a felirással :

„Nem vagyok itthon.“

Barátait nem engedte magához. Mun-

Értesitem a t. hölgyközönséget,

hogy Costüm és ruhaszövet ujdonságaim a tavaszi idényre nagy választékban raktárra érkeztek.

Különlegesség egyes ruhákban.

DEUTSCH DÁVID FIA
divatházában Szigetvár.

tünk. Az élet, könyörtelen szigorával, a létért való nehéz küzdelem, arra vezette az embereket, hogy ott és olyan módon keressék boldogulásukat, ahol és a hogyan az a legkönnyebben kínálkozik. Az élet szerencsevadászai napról napra szaporodnak, a könnyű kereset források köré gyülekszik a legtöbb.

Ezért találkozunk tehát, majd napjainkban olyan sok követ jelöltel, ezért sugárzik már jövőbeli győzelmenek reményében olyan sok ismerősünk ábrázata, mert ők már előre érzik a jóllét, a könnyű megélhetés, a gondtalanság jótéteményeit, melyek elmaradása után annál keservesebb, annál elszomorítóbb lesz reájuk nézve.

A politikai helyzet.

Ellentét Khuen és Tisza közt.

Justh a választójogról.

A kormánypart szervezése.

A grancsár munkanélküli munka pártjában is van már egy kis kavardás. Tisza és Héderváry között ellentétek merültek föl.

Különbben a kormánypart tegnapi nagygyűlésére erősen készültek és megmozgatták a fővároshoz közel eső falvak lakosságát is, hogy a (szombati) nagygyűlésre felvonuljanak.

Mai hireink a következők:

Budapest, február 18.

Ma hire szaladt a fővárosban, hogy Tisza István gróf és Héderváry Károly gróf miniszterelnök között ellentétek merültek fel a választói reform kérdésében.

A holnapi alakuló nagygyűlés programjában ugyanis, amit Tisza István szövegezett, egy szó sincs a választói reformról, Héderváry pedig követeli, hogy a beszédekben kifejezésre jusson a választói reform kérdése.

Végre megállapodtak abban, hogy egy pontot vesznek föl a programba arról, hogy a párt a választói jog kiterjesztését demokratikus alapon kívánja, úgy azonban, hogy a nemzeti irány hegemoniája megóvassék.

Khuen miniszterelnök az értekezleten kijelentette, hogy a szombati alakuló gyűlésen beszélni fog a választói jogról, mire Tisza megjegyezte, hogy ebben az esetben ő is kifejti erre nézve a maga nézeteit. Ezekből pedig az következik, hogy a két államférfi között előre láthatólag a nagygyűlésen is lesznek ellentétek.

*

Justh Gyula kijelentette, hogy a pártja legközelebb manifesztumot intéz a nemzethez és ebben állást foglal az általános, titkos, egyenlő és községenkénti választói jog mellett.

*

A nemzeti munkapárt holnapi megalakulása után a miniszterelnök a legteljesebb erővel hozzálát a képviselőválasztások előkészítéséhez. Ezt megelőzően azonban Khuen Héderváry Károly gróf miniszterelnök ki fogja egészíteni kabinetjét a miniszterek pedig kinevezik államtitkárait s egy sereg főispáni szék is betöltésre kerül.

— Tisza nem vállal mandátumot. Tisza István gróf tegnap — állítólag — olyan kijelentést tett a nemzeti társaságban, hogy képviselői mandátumot nem vállal, hanem továbbra is a főrendiházban fejti ki politikai tevékenységét.

képeiben sokszor hallotta, amint jönnek ismerősei, barátai s olyankor visszafojtott lélegzettel leste, mikor mennek el. Aztán tovább dolgozott.

Igy multak el a napok s Ráday csak akkor hagyta el a műtermet, amikor alkonyodott. Akkor is magára maradt s képzeletében csudás színeket látott, amelyek életre varázsolják a vászon marcona alakjait. Lelke visszanyerte az energiát. Az a tudat, hogy dolgozik, önértetessé tette, vére éleketekben lüktetett s egyébként sápadt arcát most pirossá változott. Hasznos és értékes embernek érezte magát s ez még jobban sarkalta és fokozta már-már hanyatló munkakedvét. Csak attól félt mindig, hogy a leány egy szép napon bekopogtat hozzá, elveszti önralmát, bebocsájtja és a munkának vége szakad. S a mikor a leány így eszébe jutott, szinte hangos szóval biztatta magát.

— Nem, nem bocsátom be, ha belehalek is. Amíg ezt a képet el nem készítem, látni sem akarom.

A rendszertelen szintömegekből lassan kialakult a csatakép alapja. A vászon alakjai már éledni kezdtek. A távolból nézve

úgy hatott a kép, mintha egész szürke ködfátyol borulna egy háborgó tömegre, közelről pedig a színek összefutnak és értelmetlen, zavaros kaoszt alkottak. A modern festés természetrajza ez. A képek csak bizonyos távlatból alakulnak ki.

Ráday hozzáfogott a kép kidolgozásához s úgy vélte, hogy kis idő múlva ezzel is elkészül, aztán újra szerelmének szentelheti idejét. Mióta a kép festéséhez hozzáfogott, azóta a leányt nem látta, pedig sokszor lehanyaglott a keze munkaközben s tépelődött, küzdött, magával: elmenjen-e a leányhoz estére? Mindig leküzdötte szive lázongását, De most már úgy érezte, hogy nem bírja soká, kell már, hogy lássa a leányt. Szomjazta a esőkját, az ölelését, sóvárogva leste, hogy nem jön-e. Ha valami zajt hallott az ajtaja előtt azt hitte, hogy ő az. Kipirult arccal odarohant, feltépte az ajtót, remegett s mikor látta, hogy csalódott ismét a vászon elé állt és dolgozott tovább fanatikus, lázas rajongással.

Délután volt és Ráday végigterült a műterem pamlagán és pihent. Mélyen elgondolkozva fujta a kacér füstkarikákat a magasba. A leányon járt az esze, úgy érezte,

hogy már nem bírja őt tovább nélkülözni. Ma kell, hogy lássa őt. De csak ma, egy negyed, vagy egy fél órára, aztán megint elválnak. El is határozta, hogy este felkeresi. Talán a munka is jobban megy akkor.

Amint így gondolkodik, valaki kopog az ajtón. A szíve megdobbant. Gyorsan felugrott, odarohant az ajtóhoz és kiszólt.

— Ki az?

— Én vagyok! — volt rá a válasz.

A leány volt. Ráday lázasan nyitotta ki a műterem ajtaját s ott az ajtóban egymás nyakába borultak. Egy-két másodperc után a leány kibontakozott a fiu karjaiból s leült a kerevetre. Ráday az ajtót becsukta s odaült a leány mellé.

— Szavamra edesem, épp most gondoltam rád, most mielőtt jöttél.

— Elbízem, de ha én nem jöttem volna, nem jutott volna eszedbe, hogy felkeressél — felelte szemrehányóan a leány és tovább beszélt. Egészen elhanyagolsz egy rongyos kép miatt és ezek után el akarod velem hitetni még, hogy szeretsz.

— Persze, hogy szeretlek — vágott közbe a fiu. Nagyon szeretlek, ezerszer jobban, mint azelőtt, hiszen azért dolgozom,

H I R E K.

Emlékek.

A pókhálós asztalfiókból
Előkerül egy régi kóta . .
Elfelejtette a nagyasszony
A menüettét már azóta.

A levendula illatából
Nem maradt semmi, semmi emlék.
A poros kótát a nagyasszony
S az unokák is elfeledték.

Odakünn az akácok nyíltak,
A hófehér, szelíd akácok,
A galamböszhaju nagyasszony
Leült az ódon zongorához.

És lágyan szállottak a hangok.
A rezgő, mélabus akkordok . .
A galamböszhaju nagyasszony
Régóta nem volt ilyen boldog.

De mikor már a sárga kóta
Utolsó oldalát lapozta
S valami hervadt, régi emlék
Fehér felkébe szált titokba,

A kopott billentyűről ujjá
Lesiklott . . . Nem jétszott tovább
. . . Künn tavasz volt . . . Akácok nyíltak
És mosolyogtak az ibolyák.

Karafiáth Jenő.

— A hercegprimás születése napja.
Vaszary Kolos bibornok hercegprimás a mult szombaton ülte meg egész esendben születésének hetvennyolcadik évfordulóját budavári palotájában.

— Szakértekezlet. A szigetvári kereskedelmi testület és a szigetvári ipartestület ma délután 2 órakor a Kátay-féle vasúti vendéglőben értekezletet tart.

— **A község 1909 évi számadásai** elkészültek s azok a legközelebbi képviselő-testület ülésén lesznek tárgyalva. A számadás szerint Szigetvár nagy község bevétele 98144 K 28 f. volt. A kiadás pedig 85509 K 07 fillér. A pénzmaradvány 12635 K 21 fillér.

— **Köszönet nyilvánítás.** Az áll. „Elza” polg. leányiskola növendékei által febr. 13-án megismételt ifjúsági előadás alkalmából történt felülfizetésekért köszönetét fejezi ki a tantestület. Felülfizettek: Farkas Gyuláné, Osesodál Jánosné, Visy Sándorné, Osesodál Gusztávné, Krizsán Ferencné, Neumann Lipótné, Molnár Béláné, Beck Dániel, Pichler József 2—2 K. Bárvarth Károlyné, Nagy Károlyné, Prucker Andorné, Goldstein Hermin, Bagoly János 1—1 K. Gyenis Lajosné 40 fillér.

— **Fizetésektelen kereskedő.** A bécsi hitelvédő egyesület közli, hogy *Kobza* Károly szigetvári kereskedő fizetésektelenséget jelentett be.

— **Épülnek a gyalogjárók.** A Hosszu utcai és a Juranics utcai lakosok kérvényt adtak be az előljáráshoz, hogy rendelje el ezen utcákban a gyalogjárda megépítését.

— **Gyujtogatás.** *Poré* Erzsébet bécsi lakos kárára egyik estén a bécsi öreghegyen levő zsupp fedelű présházát eddig ismeretlen tettes felgyújtotta. A kár 400 koro a, de a biztosítás révén megtérül.

— **Az Olvasóegylet és a Dalosegyesület** legutóbbi mulatságán, a Dalosegyesület javára felülfizettek a következők: Duchon Ödön 9 K. Gärtner Károly, ifj. Shuller Károly 3—3 K. Osesodál János, Niesovics Vazul, Sarlay László, Verböczy János, Visy Sándor, Hackel Pál, Bárvarth Károly, Mandeville Frigyes, Glatz Nándor 2—2 K. Réti Gusztáv, Gyenis Lajos, Dr. Nyárády István, Berkes József, Huszár József, Mislay György Nagy Károly, Udvarny Ferenc, Herger József Udvarny Károly, Farkas Gy. (köteles), Faragó Károly 1—1 K. A t. felülfizetőknek ezúton mond köszönetet a Dalosegyesület.

— **A honvédtartalékosok fegyvergyakorlata** Az 1890, 1901. és 1903. évfolyambeli honvédtartalékos legénységet ez évben fegyvergyakorlatra fogják behívni. A kik e fegyvergyakorlatot ez év március 1-től július hó 31-ig terjedő időszakban óhajtják teljesíteni, ez irányú kérvényüket a m. kir. 19-ik honvédhadkiegészítő parancsnoksághoz haladéktalanul nyújtsák be.

— **Harczias asszonyok.** *Elverték egy legényt.* Lapunk mult számából tér szűke miatt maradt el az alábbi eset: Somogyi János vendéglőjéből hushagyó kedden reggel ittas állapotban botorkált hazafelé *Kovács* József 18 éves legény, ki a Basa utcában nekiesett Prucker János kapujának és azt betörte, erre a házban lakó Pilipárné kiszaladt és szidta Kovácsot, hogy miért törte be a kaput. Az ittas ember az asszonynyal gorbombáskodott, de az sem volt rest, hanem fölkapott egy vízhozó horgot és azzal fejbe vágta Kovácsot. Erre dulakodás támadt közöttük, Ft látta a házban lakó Matán Istvánné és egy fejszét fogott s azzal Kovács vállán 14 cm. mély vágást ejtett. Azután még oda került Sudár József is ki késsel szurta meg Kovácsot majd Prucker János ököllel agyba főbe verte. A hatalmas elverés és szurások folytán Kovács sebesülései nagyon is súlyosak és az orvosi vélemény szerint legalább is egy hónapig gyógyulnak. Az eset a bíróság elé kerül.

— **Járásunk népmozgalma.** Az elmult (1909) évben a szigetvári járásban született összesen 1017 csecsemő. Az elhaltak száma 774 volt. A szaporulat pedig 543. Az összes kivándorlók száma 68 volt, kik többnyire Amerikába vándoroltak.

— **Tűz.** Mint tudósítónk jelenti, Kálmánosa községben Csapó Józsefné és Gazda József tulajdonát képező istálló és pajta a benne levő takarmánnyal és gazdasági eszközökkel porrá égett. A kár 590 korona, amely megtérül, mert biztosítva volt. A tűz mint hírlík gondatlanságból úgy keletkezett, hogy a pajtában égő gyufát dobtak el.

azert küzdök, hogy valami váljék belőlem. El akarlak venni feleségül. Pénzed nincs, nekem sincs s hogy valamire vergődjünk: dolgoznom kell. Érted, édesem? Aztán felkelt és nagy meglepéssel mutatta a leánynak a befejezés alatt álló csataképet:

— Látod, két hét alatt befejezem a képet és aztán kiállítom. Ha akad rá vevő, kaphatok érte vagy tízezer koronát.

A leány erre felbiggyeszítette az ajkát.

És akad olyan bolond, aki tízezer koronát ad ezért a képért? Meglátod, ha elkészülsz vele, hogy igazam van. Sose fogod tudni eladni ezt a vasznat. Okosabb volna, ha az időt velem töltenéd. Hidd el.

A festő szó nélkül hallgatta a leányt s úgy érezte, hogy igazat mond. Hiába festő, hiába töri magát. Eddig még egy képet sem bírta behozni a tálalatra. Hát ha ezzel a keppel is úgy jár. De egy pillanat múlva ismét visszatért a bizalma s csak ennyit mondott:

— Nem értesz te a pikturához.

Aztán leült a leány mellé s ölelések és csökök között megfedkezett mindenről: a képről, a tálalatról, a tízezer forintról és csak csökölta a leányt ész nélkül, vadul

szerelmesen, szomjas lélekkel.

S ettől a naptól kezdve Raday nem nyult többé a képhez. A délelőttöt barátjaival töltötte. Délután meg a leány látogatott fel hozzá. Ismét nem törődött semmivel. Reggel, ahogy felkelt a leányra gondolt, egész nap a leány esőkjai, ölelései izgatták az agyát.

Mindennap újabb erővel hozzá akart látni a kép befejezéséhez de akarateréje cserben hagyta. Nem bírt dolgozni.

Egy délután ismét el látogatott a leány Radayhoz s mosolyogva kérdezte:

— Meg nem kész a 10.000 forintos kép?

— Nem. Nem is lesz kész soha...

Erre a leány vette az esetet: kacagva mondotta: — majd én befejezem. Ezzel végig mázolt a nedves vászonon és eltörölte az egész alkotást. Raday erre dühösen felugrott és ráordított a leányra:

— És most takarodj, bestia!

A leány égő, piruló arccal vette a galériát és indult kifelé az ajtón... Raday pedig síró szemekkel úgy állt a műterem közepén, mint aki egy csatát elvesztett. Egy csatát, az utolsó.

— **Jéggyár létesítése** ügyében tartottak értekezletet tegnap este az iparostület helyiségében a helybeli érdekeltek, a vendéglősök mészárosok, hentesek, cukrászok stb. Az értekezletet *Kátay* Lajos és *Beck* Dániel vendéglősök hívták össze.

— **Kisgazdák népgyűlése.** Pénteken délután 2 órakor tartotta az országos gazdapárt szigetvári kerülete pártszervező gyűlést nálunk a régi vásárterren, a tűzoltó laktanya udvarán, mintegy 250—300 főnyi helybeli és vidéki közönség jelenlétében. Mint értesültünk a gyűlést dr. *Kriszt* Béla helybeli ügyvéd nyitotta meg, utána *Szabó* István nagyatádi képviselő mondott hosszabb beszédet és ismertette az országos gazdapárt programját. Majd *Herezegh* Sándor turkevei földbirtokos szólott a néphez. Ezután pedig *Biró* József markóci kisgazda mondott rövidebb beszédet. Utána *Ambros* Gábor és ismét dr. *Kriszt* Béla, kit elnöknek választottak meg és *Schmidt* Béla pártjegyző, nagydobszai tanító pedig a megválasztott bizottság névsorát olvasta fel. Beszéltek még *Patacsi* Dénes szentdénési polgár és *Benked* József pettendi csordás. Ezután elnök a gyűlést feloszlatta s a jelen volt közönség fél 5 órakor távozott a helyszínéről. Rendzavarás nem történt.

— **Lovak és szekerek összeírása.** A vármegyei hatóság elrendelte a folyó évre a lovak és szekerek összeírását, a mely a fennálló törvény értelmében mozgósítás esetére szükséges és évenként összeírandó.

— **Kevés a tizkoronás.** Megint panasz van a közös jegybankra. Nincs tizkoronás bankója se miatt eleget szenved a pénzforgalom. Oka pedig ennek a bankóhiánynak az, hogy a tizkoronások kontingense százhatvan millió koronában van megszabva s ez a kontingens kimerült és ujakat csak akkor lehet kiadni, ha az öreg, rongyos bankók hazaérkeznek a bankhoz. Ez pedig nem megy olyan hamar és addig csak nagy bankót lehet kapni az Osztrák-Magyar banktól.

— **Felülfizetések.** A Szigetvári Czipőgyári Munkások által f. hó 6-án tartott mulatságon felülfizettek a következők: Visy Sándor 5 K. Neumann Lipót 3-20 K. Dr. Gyásfas Leó, Somogyi János, Vörös Viktor 2--2 K. Puskás Gyula 1-80 K. Udvarny Károly, Rezek József, Breiner N. 1-40--1-40 K. Schopp Károly, Altmann József 1-20--1-20 K. Benked József, Hackel Pál, Kovács János Boronkay Kálmán 1--1 K. Kreiner Aladár Spitzer N. 60--60 fill. Steier István, Jady Gyula, N. N., Radó N., Henézi Mihály, Turópai Imre, Gyenese Péter, Herkovits Ferenc, Teichler Ádám, Fuksz Vilmos, Lang Ignác 40--40 fillér. Németh György 20 fill. Köszönet érte.

— **Tizenhat kis malacz.** Valóban ritkaság számba megy az alábbi eset. Ugyanis *Sárdi* István helybeli fuvaros göbéje 16 kis malaccal lepte meg a héten gazdáját. A bő gazdasági szaporulatra *Sárdi* először elbámult s aztán elégedetten mosolyogva simogatta meg a jó fajta mangalica hátát.

— **Uj vasúti fuvarlevelek.** A kereskedelemügyi miniszter elrendelte, hogy a most forgalomban levő vasúti fuvarleveleket csak 1910. évi december hó 31-ig lehet érvényességgel használni, minthogy 1911. évi január hó 1-ével új mintájú fuvarlevelek fognak forgalomban hozatni.

— **Verekedő utonálló.** Mint lapunknak jelentik, Lakócsán tegnapelőtt este vörös *Fucskár* József utját állta *Smelka* Károly ottani lakosnak és egy hatalmas doronggal agyba főbe verte. *Smelka* súlyos sérüléseket szenvedett s most lakásán ápolják. Az utonállót pedig följelentették a büntető bíróságnál.

— **Jogi szeminárium Budapesten.** Jogi, vagy politikai szigorlatokra, alap és államvizgára, ugyszintén államszámviteltani államvizgára készülőknek melegen ajánljuk, hogy vizsgájukra való készülésük körül *Dr. Kállay Zoltán jogi szemináriumát* (Budapest IV. Magyar utca 3.) vegyék igénybe, mely évek óta köztudomásulag kiváló eredményel működő előkészítő intézet segítségével sok haszontalan időt és pénztrabló kísérletezéstől mentett meg sokakat. Felvilágosítással készséggel szolgál az intézet vezetősége.

— **A főváros legelső fogorvosi intézete** dr. *Batizfalvy* István tanár, a műtőfogászat szakorvosának vezetése alatt áll, Budapest, Károly körút 3. sz. alatt. A kitünő intézet régi jó hírneve teljes garanciát nyújt az ott eszközölt fogoperációk és műfogpótlások sikeréért, melyért az intézetet a vallás és közoktatásügyi miniszterium is kitüntette. Mérsékelt árak. Díjtalan felvilágosítás. Vidékiek fél nap alatt kaphatják még mindenmű fogpótlásaikat.

Apró komédiák.

Schwartz és az ötkoronás.

Sietek kijelenteni, hogy Schwartz ur, a kiről szó van igazi művészember, a kinek odaát Ausztriában nagy híre, neve van. Ez az ur azt a kellemes megbízatást kapta az osztrák kormánytól, hogy mintázza meg az új osztrák ötkoronást. Schwartz pontosan megfelelt e megbízatásnak. Elkészítette az ötkoronás rajzát és a zsüri avval nagyon meg volt elégedve. Schwartz ur azonban közvetlenül Ő Felsége feje alá finom, alig látható betűkkel odabigyesztette nevét csak annyit: Schwartz. A zsüri nem vette észre ezt a névalírást. És nem vette észre a pénzverde sem. Így történt azután, hogy rengeteg öt koronás került ki a forgalomba „Schwartz” aláírással. Mikor azután az illetékes körök észrevették azt a szépséghibát, lázas igyekezettel, bevonták a forgalomból ezeket a pénzeket.

Bécsben és Budapesten pedig valóságos hajsza indult most meg ilyen „Schwartzos” ötkoronások megkerítésére. Háromszoros sőt négyszeres pénzeket ígérnek egy öt koronásért. És a kinek a kezébe egy új osztrák ötkoronás kerül, lázas izgalommal vizsgálja órák hoztat a pénzdarabot, hogy rajta van-e „Schwartz.” Nagyon sűrűn lehet most hallani a kávéházban:

— Mit nézed annyira azt az ötkoronást?

— Szegény ember még nem tudod? Keresem a Schwartzot.

És borzasztó, sőt kétségbeejtő „Schwartz” viccek röpködnek a levegőbe. Maga, a nagy hirre szert tett Schwartz ur is özönével kapja a leveleket. Többnyire „autogrammot” kérnek tőle. Persze ötkoronás autogrammot. Voltak olyanok, a kik azt kérték a mestertől, hogy mérje ki magát font számra. Egy humoros levélirő azt írta, hogy ő egész életében „Schwartz” volt, küldjön tehát neki néhány darab „Schwartz”-ot és mindjárt nem lesz „schwartz.”

Jómagam színtén nem mulasztottam el ezt a fényes alkalmat és siettem a mestert levelemmel felkeresni. Ime e levél:

Mélyen tisztelt Schwartz ur!

Tudom, hogy mostanában sokan háborgatják. Tudom, hogy sokan lehetetlen kérésekkel ostromolják. Én ezt nem teszem. És kicsiny és mégis nagy szívességet kérek Öntől, a mit önnek drága Mester módjában áll megtenni. Ön meggyőzte a világot arról, hogy ön írja alá a „legjobb” cikkeket. Az ön aláírásának mérhetetlen értéke van. Ne sajnáljon tehát tőlem egy kis szívességet és írja alá ezentul Ön az én cikkeimet.

Pinty-Urfi.

Schwartz ur eddig még nem válaszolt. Bizonyos azonban, ha a mester kéresemnek eleget tesz, én leszek e globus legjobban fizetett cikkírója és kollegáim meg fognak pukkadni az irigységtől.

Legyen tehát elkészülve rá Szerkesztő ur, hogy a jövőben esetleg cikkeim alatt ez a bűvös szó fog állani:

Schwartz.

Aforizmak.

A remény csak gyöngé előlege a boldogságnak.

*

A valódi nyomornak nincs romantikája.

*

Barátaink elhallgatják gyöngeségeinket, hogy elmondhassák.

*

A sült galamb rendszerint azoknak repül a szájába, akiknek rossz a gyomruk.

*

Ha valakinek kegyét akarod megnyerni, adj neki alkalmat arra, hogy a tudományát fitogtathassa előtted.

*

A szegény ember akkor boldog, ha jólakik, a gazdag pedig akkor ha éhes.

*

Csodálatos, hogy mily sok az okos gyermek és mily temérdek a felöltött ostoba!

*

Akkor vagyunk leginkább elégedetlenek másokkal, ha magunkra haragszunk.

A sorsot addig ocsároljuk, míg bosszúból teljesíti valamely reményünket. Ez aztán igen kellemetlen haszon.

*

Kétféle asszony van. Az egyik fajta, aki elől megszökünk; és a másik fajta, aki-vel szívesen szöknénk meg.

Tarka krónika.

— Kétféle olvasmány. — A Kötél. — Történet a legifjabb Szerényiről. —

Egy vidéki plébános nemrég Budapest egyik utcáján azt látta, a mint egy rendőr egy részeg embert bekísér s közben a legdurvább módon... kezeli... A plébános odamegy a rendőrhöz és kérdi tőle:

— Tud maga olvasni?

— Tudok.

— Olvasta az evangéliumot?

— Olvastam.

— Nos hát, nem olvasta az evangéliumban, hogy egy embertársat nem szabad kinozni, bántani?

A rendőr előbb nagyot néz, hogy valaki bírálni meri az ő eljárását, de aztán így szól:

— Tud a plébános ur olvasni?

— Már hogyné tudnék.

— Olvasta a plébános ur a rendőri szabályzatnak azt a részét, mely a részeg emberekkel való bánásmódról vonatkozik?

— Nem olvastam.

— Hát akkor menjen és olvassa el, aztán tovább cseveghetünk.

*

Egy pesti ügyvédnek van vidéken egy ügyfele. Valami pörből kifolyólag a törvényszék megítélte az ügyvédnek 840 koronát, tehát az ügyvéd felszólította a kliensét, hogy fizessen. Harmadnapra megjött a 840 korona postautalványon. A szelvényre pedig ez volt írva: „Itt küldök 840 koronát, vegyen rajta kötelet.” Az ügyvéd nem vesztette el hidegvérét. Behívata a segédjét:

— Doktor ur — mondja neki — itt van 840 korona. Menjen, vegyen rajta, miután a minőség meghatározva nincs, középáru, középminőségű kötelet.

És három nap múlva a vidéki ember egy nagy csomagot kapott telve kötéllel és ezzel a levéllel:

Tisztelt uram!

Megbízatásának eleget téve itt küldöm Önnek a 840 koronáért vásárolt középminőségű kenderkötelet. Felmerült költségeim a vásárlás körül: eljárási díj, szállítás, összesen 80 korona. Kérem ezen összeget, valamint a multkor megítélt 840 koronát forduló postával megküldeni.

*Tisztelettel
(aláírás)*

Sirolin

Emeli az étvágyat és a testsúlyt, megszünteti a köhögést, váladékot, éjjeli izzadást.

Tüdőbetegségek, hurutok, számarköhögés, skrofulózis, influenza

ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.

Mint hogy értéktelen utánzatokat is kínálnak, kérjen mindenkori „Roche” eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájc)

„Roche”

Kapható orvosai rendelésre a gyógyszerárakban — Ára üvegeknél 4.— korona.

A legöregebb *Szterényi*, közvetlenül távozása előtt, a mult hetekben elvitte magával a legifjabb *Szterényi*t a miniszteriumba, hogy még gyorsan megmutassa neki azt a helyet, a honnét a nagypapa olyan bölesen gondoskodott a késő unokák jólétéről. A nagypapának azonban dolga volt és hamarosan visszavonult írásai közzé. Eközben a legifjabb *Szterényi* unatkozott és unalmában rajzolni kezdett. Talált valahol egy piros ceruzát meg egy kéket és elhatározta, hogy most egy olyan zászlót fog rajzolni, mely a főváros színeiben fog pompázni. El is készítette a piros meg a kék mezőt, csak a sárgát nem tudta megrajzolni, mert nem volt hozzá való ceruzája.

— Én sárga ceruzát akarok! — adta ki a parancsot a legifjabb *Szterényi*.

Rohanak a tisztviselők, ki jobbra, ki balra, hogy egy sárga ceruzát kerítsenek valahonnan. Mert hiába — ma még *Szterényi* az ur, esetleg holnap is az lesz és holnaputánig is nagyon hosszú az idő, addig még mindenkinek az ölébe hullhat egy kis kinevezés.

Soholsem akadt sárga ceruza. Pedig a legifjabb *Szterényi* egyre türelmetlenebbül harsogta:

— Nahát, mi lesz már avval a ceruzával?!

Mikor pedig a leglázásabb keresés után sem találtak ilyen ceruzát, az öt éves zsarnok nagy meggyőződéssel jelentette ki:

— Igazán itt van már az ideje, hogy a nagypapa itt hagyja már ezt a helyet. Szép kis miniszterium ez, a hol még egy kis sárga ceruza sincsen!

Közgazdaság.

□ Állatösszeírás Somogyban.

Minden évben úgy az idén is összeírják Somogyvármegye területén a hasznos háziállatokat. A miniszteri rendelkezés már megtörtént, a földművelésügyi miniszter körrendeletet intézett a vármegye törvényhatóságához, amelyben elrendeli a tavaszi állatösszeírás eszközését.

A rendelet szerint minden haszonállatot és pedig: szarvasmarhát, lovat, sertést, juhöt és kecskét a legelőre kihajtás előtt, de legkésőbb március hó végéig az állategészségügyi vizsgálatnál kapcsolatban faj, kor és ivar szerint össze kell írni.

Elrendeli a miniszter, hogy valamennyi községi előjáróság, kellő időben erről az összeírásról a szükséges összeírásokat megkapja.

Utastotta a miniszter az állami állatorvosokat, valamint a helyhatósági állatorvosokat, hogy a haszonállat összeírását ellenőrizzék. Utastattak az állategészségügyi főügyelők is a szabatos összeírás fölügyelétére.

Az állatösszeírás adatait a járásokban a főszolgabíró gyűjti össze és április 15-ig az alispánhoz terjeszti be.

Május elsején pedig az egész anyagnak föl kell terjesztetnie a miniszterhez.

□ **A kártékony rovarok irtása.** A vármegye alispánja körrendeletet intézett a főszolgabírákhoz, hogy a kártékony hernyók s különösen a vértetű irtása végett a szükséges intézkedéseket sürgősen tegyék meg és az ellenőrzést szigorúan gyakorolják. — Meghagyja a rendelet, hogy a védekezést elmulasztó gazdák szigorúan megbüntetendők. A gyümölcsökben tapasztalt tavalyi borzasztó kár ugyanis a gazdaközönség hanyagságának és nemtörődömségének a folyománya.

Szerkesztői üzenetek.

1848. Csak küldjön a jövő héten ujakat—jokat mindig szívesen látunk.

L. K. Mind jök és ami a fő, magyarosan zamatosak.

H. J. Budapest. Versét sajnálatunkra nem közölhetjük. Böven elvagyunk látva.

Sz. R. Kettő bevált, a harmadik kissé borsos.

Cs. János. Nem ütök meg a mi mértékünket. Nem közölhetjük.

T. S. 1) Lássuk előbb a medvét. 2) Majd azután. 3) Szegény tatárok.

Móka. Mi nekünk is tetszik.

Gabona-piacz.

Fuchs A. Fia gabonakeresk. jelentése szerint.

Árak 50 kilogramonként értendők.

Szigetvár, 1910. február 18-án.

Buza uj	—	K 12.60	12.80
Rozs uj	—	8.60	8.70
Árpa uj	—	6.—	6.50
Zab uj	—	6.30	6.50
Tengeri szemes	—	5.80	7.30
Bükköny uj	—	6.—	—
Bab	—	10.—	—

Kiadja a szerkesztőség.

Eladó cséplőgép.

A magyarlukafai gazdaságban egy 8-as Schutleworth cséplőgép, jó karban, kis javítással jól használható, olcsón eladó.

GSEMEGEALMA

kiválóan finom téli fajokból válogatva, és pedig; Parmen, Yonathan, Belflor, Törökbalint, Rozmaring és Batul vegyesen.

5 kilós postakosárral	3.50 K
50 „ ládával . . .	25.— K
100 „ ládával . . .	45.— K

Minden egyes alma selyempapírba van göngyölve; gondos, lelkiismeretes és szavatolt fagymentes csomagolással szállítja utánvétellel, bérmentetlenül

Szeles Pál, Nagymaroson Hontmegye.

33 szám
1910 végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bécsi es kir járásbírósnak 1909 évi C IX 1922/4 számú végzése következtében Duchon Ödön és dr. Szily Ádám ügyvédek által képviselt Mechanische Weberei Fritsch et Co cég javára 805 K 86 f. s jár. erejéig 1910 évi január hó 10-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 2140 koronára becsült következő ingóságok u. m. rőfös árúk nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir járásbírósnak 1910 évi V 9/2 számú végzése folytán 805 korona 86 fillér tökekövelés ennek különböző időktől járó 6 % kamatai, 1/3 % váltódíj és eddig összesen 78 K 85 fillérben biróilag megállapított költségek erejéig Szigetvárrott alperes útleletében Zrínyi-tér 68 sz alatt leendő megtartására 1910 évi február hó 25-ik napjának d. u. 4 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107 és 108. §-ai értelmében készpénz fizetés mellett, a legtöbbetigérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szigetvár, 1910. évi febr. hó 12-én.

Klie János kir. jbir. végrehajtó.

A Nagy Gábor-féle DELAWARE

szőlő faj az egyedüli, melynek termeléséhez semmiféle tudomány vagy gyakorlat nem kell, még az is elbánik vele, aki soha szőlőtvet nem kezelte. Minden szállítványhoz utasítás mellékeltek ingyen és ebből kinézheti mindenki, hogy miként ültesse el, kezelése pedig metszés, kapálás és felkötésből áll, más dolog nincs vele, mert ezt oltani, permetezni, kénporozni nem kell, nem árt ennek a filokszera és bimbója, vesszője télben soha el nem fagy. Holdanként átlag 35 hektolitert terem s egy bimbójából 3—4 fűrt fejlődik. Valódi bőtermő legnemesebb faj ez, melyet azonban nem szabad összetéveszteni más ugyanily név alatt forgalomba hozott hitvány fajtával, ügyelni kell arra hogy Nagy Gábor-féle fajt kapjunk, mert csak ez a valódi. A valódi Nagy Gábor-féle Delaware szőlő olyan bort ad mint az asszu, édes és erős, igen kellemes zamatu és kétszer annyiért kél el, mint más borok. Kóstolónak egy üveggel bárkinek küldök 1 koronáért.

A DELAWARE szőlő bővebb leírását, természetének királyi közjegyzővel hitelesített eredeti fénykép felvételeit színes kivitelben, továbbá a szöveg közé nyomott 40 szép képet tartalmazó képes árjegyzéket ingyen és bérmentve küldöm

mindenkinek, aki velem címét tudatja. Okvetlenül kérje még ma ezt a tanulságos tart mu árjegyzéket, mely a szőlőoltványokról és lugasztelésről is ad részletes, helyes utbaigazításokat

NAGY GÁBOR szőlőnagybirtokos, KÓLY
pósta, távirda és távbeszélő állomás.
Levelezés magyar, német, horvát, szerb és román nyelven.

Kerékpár
megvételre kerestetik.

64 sz.
1910 végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bécsi es. kir. járás-bíróság 1909 évi C. X. 1890/4 számú végzése következtében dr. Kohn Lipót ügyvéd által képviselt Ehrenvald Jakab javára 674 K 21 fill. s jár. erejéig 1909. évi december hó 28-án fogatatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1500 koronára becsült következő ingóságok, u. m. rőfösárak nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járás bíróság 1910 évi V. 737/3 számú végzése folytán 494 K 14 fill. tőkekövetelés, ennek 1910 évi jan. hó 28 napjától járó 6% kamatai erejéig Szigetváron alperes üzletében Zrínyi-tér 68 sz. alatt leendő megtartására 1910 évi február hó 24 ik napjának d. u. 4 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108 §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szigetváron 1910 évi február hó 9.

Klie János
kir. jbir. végrehajtó

191 sz.
1910 tikvi.

Árverési hirdetmény kivonat.

A szigetvári kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Szigetvári lakarekpénztár és csatlakozott társai végrehajthatóknak Gréci Lidi, Kis Gecezi Jánosné gyöngyösmelléki lakos végrehajtást szenvedett elleni 420 K tőkekövetelés és jár. iranti végrehajtási ügyében a kaposvári kir. törvényszék területéhez tartozó és a szigetvári kir. járásbíróság kerületében fekvő a gyöngyösmelléki 57 sz. tjkvben A I 2—12 soroz. alatt felvett ingatlan 1910 évi március hó 19 (izenkilenc) napján délelőtt 10 órakor Gyöngyösmelléken a közsegházánál megtartandó nyilvános árverésen eladni fog.

A kikiáltási ár 903 korona.

Ezen árverésen a fent körülírt ingatlan a kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabb árban eladatni nem fog s vevő a bánatpénzt a vhu. 25. §-a értelmében kiegészíteni köteles.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10%-át vagyis 90 korona 30 fillért készpénzben, vagy óvadékpapírban a kiküldött kezeihez letenni.

Kelt Szigetvár 1910. évi febr. hó 4.
Dr. Peigár kir. albir.

Makulatura papiros

eladó.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Kiváló gyógyhatásu

erős tápszertartalmazó

TOJÁS

és csokoládé Cognak.

Különösen lábadozók, aggok, betegek és gyermekek erősítésére is, orvosok által nagyon is ajánlottik.

Kizárólag egyedüli elárusítási hely:

Szigetváron

RÉTI MÓR

czukrászdájában.

4564 sz.
I. 1909.

Árverési hirdetmény.

A Szigetvár nagyközség tulajdonához tartozó és országszer- te híres hat országos (2—2 napos) kirakodó és állatvásárban — két országos kirakodó bucsu vásárban, továbbá a kedd és pénteki hetivásároknak, mégis a mindennap gyakorolható helypénzszedési jogok valamint az új városházban egy bolt és mellékhelyiség folyó évi február hó 28-án délelőtt 10 órakor a főjegyzői irodában nyilvános árverésen hasznobérbe adatnak, melyre a bérelni szándékozók azon figyelmeztetéssel hivatnak meg, hogy magukat bánatpénzzel lassák el, és az árverési feltételeket alulírt fő- jegyzőnél megtekinthetik.

Megjegyeztetik, hogy a 6 országos vásári helypénzszedési jog a hetivásári helypénzjogoktól elkülönítve is bérbeadatnak, ugy szinte a többi helypénzszedési jogok is.

Szigetvár 1910, február 17.

Vargha Sándor
főjegyző.

Walde Lajos
biró.

Hirdetéseket

jutányos árért

vesz fel a

kiadóhivatal.

Nyomatott és r. k. ad. nyomdájában Szigetvár.